Ξεκινάει και τελειώνει την Τρίτη 23-4-13 σε ξενοδοχείο του Ηρακλείου συνέδριο για την επόμενη προγραμματική περίοδο στην Κρήτη. Το συνέδριο πρόχειρο και απροετοίμαστο γίνεται με προφανή στόχο να ανταποκριθούμε σε μια τυπική υποχρέωση της χώρας. Αντίστοιχα συνέδρια οργανώνονται και στις άλλες περιφέρειες. Την ίδια ώρα, αδιόρθωτοι, φτωχοί και σπάταλοι, χωρίς σχέδιο, χωρίς όραμα συνεχίζουμε στην πεπατημένη της ανόητης απορροφητικότητας να προσπαθούμε να εξαντλήσουμε τους πόρους του ΕΣΠΑ, με έργα και εργάκια χωρίς πρόγραμμα, χωρίς στόχους, χωρίς την παραμικρή έγνοια για τη συνέργεια και την αποδοτικότητά τους. 27 χρόνια, απ' τα ΜΟΠ του 1986 έως σήμερα το ίδιο βιολί. Λεφτά υπήρξαν, προγράμματα υπήρξαν, αλλά τι έμεινε. Αλλάζουμε συνεχώς σελίδες, χωρίς να έχουμε διδαχτεί τίποτα απ' τις προηγούμενες.

Δίχως κριτική, δίχως συνείδηση του φαύλου και αναποτελεσματικού τρόπου που διαχειριστήκαμε τα κοινοτικά κονδύλια όλα αυτά τα χρόνια η ελπίδα ότι η επόμενη διαχειριστική περίοδος θα βοηθήσει την Κρήτη θα διαψευστεί όπως διαψεύστηκε με τα ΜΟΠ, όπως διαψεύστηκε με το πρώτο και δεύτερο ΚΠΣ, όπως διαψεύδεται με το ΕΣΠΑ 2007-2013 . Τα ωραία λόγια δεν μας έλειψαν ποτέ, ούτε και τώρα, προτεραιότητες της νέας προγραμματικής περιόδου είναι η έρευνα, η τεχνολογική ανάπτυξη και η καινοτομία.

Την ώρα που η Κρήτη δοκιμάζεται απ' την κρίση και από αντιφατικές πολιτικές, την ώρα που η ολοκλήρωση του ΒΟΑΚ συνεχώς απομακρύνεται, την ώρα που άμετρες ΑΠΕ οργώνουν το κρητικό τοπίο και ετοιμάζονται εξορύξεις υδρογονανθράκων στην πέριξ θάλασσα, την ώρα που απαξιώνονται οι θησαυροί της και οι περιοχές natura αντιμετωπίζονται ως οικόπεδα με θέα κατάλληλα για γκολφ οργανώνεται αυτό το συνέδριο με ουσιαστικά απούσα την κρητική κοινωνία και την αυτοδιοίκησή της.

Η ΜΙΑ ΚΡΗΤΗ απ' την ίδρυση της επισημαίνει την ανάγκη ενός σοβαρού συνεδρίου που θα έδινε στην Κρήτη τη χαμένη της πυξίδα.. Προεκλογικά επισημαίναμε ως πρώτη προτεραιότητα την ανάγκη για:
«Διεθνές συνέδριο το 2011 με στόχο την παγκρήτια συνεννόηση σ' ένα πρόγραμμα συνεκτικό, ισορροπημένο χωρικά, χρονικά, κοινωνικά, ηλικιακά, στο οποίο όλοι μαζί θα συμβαδίσουμε τον 21° αιώνα. Και τα πιο δύσκολα, ενέργεια, απορρίμματα, εφετεία, νερά, οπλοχρησία, μπορούν να αντιμετωπιστούν με τα ξεχασμένα πολιτικά εργαλεία, του χρόνου, της παιδείας, του πολιτισμού αλλά και τα σύγχρονα που προσφέρει η επιστήμη και η οικολογική, ολοκληρωμένη, διεπιστημονική προσέγγιση.

Μπορούμε, χωρίς κατ' ανάγκη να χάνει κανείς, να άρουμε ανισορροπίες, δυσλειτουργίες, να επουλώσουμε πληγές. Να συμφωνηθούν κοινοί προγραμματικοί άξονες σ’ όλους τους τομείς, να αναδειχθούν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα, να σχεδιαστεί μια οικονομία αποκατάστασης των βλαβών στο χώρο, στα μνημεία, στην κοινωνία και μια οικονομία της συνέργειας των παραγωγικών κλάδων για μια κρητική 'πίτα' πιο νόστιμη, πιο μεγάλη, πιο δίκαια μοιρασμένη για να δημιουργηθούν πολλές, νέες, σταθερές, ποιοτικές θέσεις εργασίας».

Ένα τέτοιο συνέδριο δυστυχώς δεν έγινε ποτέ, δεν έγινε το 2011, δεν έγινε το 2012, δεν θα γίνει αύριο. Η Περιφέρεια Κρήτης όμως το οφείλει στο νησί.

ΜΙΑ ΚΡΗΤΗ, περιβάλλον - άνθρωπος